

օրից յետոյ բարձրանում է երեսը՝ պատրաստի ներկը համարում են հասած»:

«Կապոյտ գոյնի ներկելիս սպիտակ կանձերը ձգում են վերոյիշեալ բաղադրութեան մէջ եւ 10-12 ժամ թողնում, ապա հանում, լրանում եւ չորացնում»:

«Բաց կապոյտ կամ երկնագոյն ներկելիս կանձերը դլուզիկի մէջ թողնում են միայն 1/2 - 1 ժամ, մուշ կապոյտ ներկելիս՝ 2-3 ժամ, մուշ կապոյտ (լաճվարդ) 8-12 ժամ»⁽⁴³⁾:

ԿԱՆԱՆՁ

Ստեփանոս Սիւնեցի իր Քերականին մէջ կանանչին կու տայ «դալ» հոմանիշը:

Շատախի մէջ «Կանաչ գոյն ներկելիս՝ նախ ներկում են դեղնագոյն եւ ապա ձգում դլուզի մէջ, թողնելով 1-2 ժամ, նայած թէ ինչ մթութեան երփն են կամենում տալ: Սա եւս ստոր ջրով լրանում են եւ ապա չորացնում»⁽⁴⁴⁾: Իսկ Բուլանըխի մէջ «Կանանչ գոյն ունենալու համար դեղին մանածը պէտք է թաթախել լեղակի ներկի մէջ»:

ՍԵՒ ԹՈՒՆ

Շատախի մէջ երբ ուզեն սեւ գոյն ստանալ՝ կանանչը կը ներկեն սեւի հետեւեալ եղանակով. «Ամէն մի նուէի կանձի համար վերցընում են 40 դրամ կանաչ արջասպ (զաճ, սուլֆադ տը Փէր), ձգում ջրով լի մի կաթսայի մէջ, եռացնում եւ վերոյիշեալ սրճադոյն կանձերը ձգում սրտ մէջ, մէկ, մէկ ու կէս ժամ եռացնում, հանում, լրանում եւ չորացնում: Այսպիսով ստացւում է սեւ գոյն»⁽⁴⁵⁾: Իսկ Բուլանըխի մէջ «Թուխ գոյն ստանալու համար հարկաւոր է բռնել բօրօղայ, այսինքն ամանի մէջ ածել մէզ (մարդու կամ կնոջ), երկաթի կտորներ եւ չլըխ կոշուած ներկի խոտը, եւ մի քանի օր ջրով պահելուց յետոյ, մանածը դնել մէջը որոշ օրերով»⁽⁴⁶⁾: Իսկ դարձեալ ի Շատախ սեւ ներկելու համար ամէն մի նուէի կանձի համար 2 նուէի ընկուզենու արմատի կեղեւ մանր բրդում են եւ լցնում սառն ջրի մէջ ու այսպէս թողնում 2-3 օր. ապա եռացնում են ու կանձերը լցնում են մէջը: Երբ 1/2 - 1 ժամ եռացնում, ստացւում է բաց չա-

(43) Ազդ. Հանդ. 1913, թիւ 2, էջ 194:

(44) Անդ, էջ 194-5:

(45) Անդ, էջ 195:

(46) Անդ, 1899, թիւ 1, էջ 69: